

mener, at man har indbetalt til Fonden alt, hvad der skal indbetales, og enten skulde de jo saa have tilbagebetalt deres Penge, eller ogsaa kan man kun gaa den Vej at lade de andre Amter betale i samme Forhold som Tønder Amt. Vi fra vor Side ønsker imidlertid dette Forhold afviklet hurtigst muligt. Socialdemokratiet mener nemlig, at Forholdene skal være ens over hele Landet, og det vil sige, at Forholdene i Sønderjylland skal være paa Højde med Forholdene i det øvrige Land. Vi maa bort fra Særforhold dernede. Ud fra denne Betragtning er det, at vi ønsker hurtigst muligt at naa til en Afvikling paa dette Omraade. Nu har jo Venstres ærede Ordfører bebudet Forslag om Nedsættelse af et Udvalg. Ogi Udvalget vil vi da ogsaa komme til at forhandle med den højtærede Indenrigsminister om dette Spørgsmaal.

Der er kun eet Punkt, paa hvilket jeg ikke er enig med den højtærede Indenrigsminister. Det er med Hensyn til Sædet for det Udvalg, der skal oprettes. Efter Lovforslaget skal dette Udvalgs Sæde være i Haderslev. Nu vil jeg for det første sige, at jeg kan ikke forstaa, hvorfor alting skal lægges i Haderslev. Selv naar Cornelius Petersen skal lave en Seddelfabrik, skal den lægges i Haderslev. Jeg skal fremdeles nævne, at en betydningsfuld Institution som Hypoteklaanefonden, som vi nylig ved Rigsdagens Velvillie fik oprettet dernede, har sit Hovedsæde i Haderslev. Det gælder i nogen Grad om, synes det mig, at fordele Statsinstitutionerne ligeligt imellem Amterne og Byerne. Dertil kommer for mig et andet Forhold, nemlig at jeg ubetinget tror, at den Afvikling, som her skal foregaa, vil faa et godt Forløb og komme i gode Hænder, saaledes som den er planlagt, hvis Hovedsædet bliver lagt i en anden By end Haderslev. Det er ikke Sønderborg, jeg her tænker paa, saa stor Klokketaarnspatriot er jeg ikke. Det er Aabenraa, jeg tænker paa. Jeg vil derfor gerne henstille, at man forandrer Sædet for det centrale Udvalg, der nu skal oprettes i Stedet for de fire Amtsudvalg, saaledes at det ikke bliver Haderslev, men Aabenraa.

Jeg skal paa mit Partis Vegne paa det bedste anbefale Lovforslaget.

Holger Andersen: Som allerede fremhævet af den ærede Ordfører for Partiet Venstre angaar det foreliggende Lovforslag et Forhold, der har været Genstand for megen Utilfredshed i de sønderjydske Landsdele. Det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst

Christensen sagde, at vi aldrig havde været tilfredse med den Ordning, der skabtes i 1920, og den Dobbeltbeskatning, der fremkom ved denne Ordning, idet man baade skulde afvikle den tyske Ulykkesforsikring og betale Bidrag til den almindelige lovpflichtige danske Ulykkesforsikring, som denne Lovgivning lagde Grunden til. Deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret. Imidlertid vil den højtærede Indenrigsminister til denne Kritik, som er velkendt ogsaa fra den højtærede Indenrigsministers tidligere Funktionstid, kunne svare: Ja, det kan være meget rigtigt; men I har jo faaet det, som I selv vilde have det i sin Tid; thi Loven af 28. Juni 1920 hvilede jo paa en Betænkning, der var afgivet af Vælgerforeningens Tilsynsraad og med særlig Tilslutning fra den daværende sønderjydske Arbejderforening. Men selv om den højtærede Indenrigsminister vil kunne svare saaledes, har han jo tidligere vist sin Redebonhed med Hensyn til at bøde paa den faktiske Dobbeltbeskatning, som denne Lovgivning i 1920 betød.

Nu foreslaas i dette Forslags § 3 den Tilstand, der bestaar nu ifølge en Overenskomst med Finansudvalget af 1922, lovfæstet; det er vist kortelig Hensigten med § 3. Jeg kan ganske slutte mig til de Forhaabninger, som Venstres ærede Ordfører gav Udtryk for. Ogsaa jeg haaber, at det ved den Udvalgsbehandling, som kommer, maa lykkes at finde en Ordning, som i højere Grad end den nuværende kan tage Grundlaget bort under den Kritik, som maaske kan synes noget overdreven i Forhold til det Objekt, det drejer sig om, men som ikke desto mindre bestaar. Jeg maa være enig i de Udtalelser, som under Finanslovbehandlingen forud for Valget fremsattes her af det daværende Medlem af dette høje Ting Hr. H. P. Hanssen-Nørremølle, som i sin Omtale af disse Forhold paapegede, at man gjorde klogt i at fjerne den Slags Ting, da det var noget af det, som skabte Utilfredshed. Baade Hr. H. P. Hanssen og jeg rejste dette Spørgsmaal under Finanslovforhandlingen forud for Valget, og den daværende Socialminister, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, stillede sig ret imødekommende overfor vore Henstillinger. Jeg haaber ogsaa, at den højtærede Indenrigsminister vil være rede til i det kommende Udvalg at drøfte dertil sigtende Ændringer af det i § 3 stillede Forslag. Noget stort Beløb for Statskassen drejer det sig overhovedet ikke om, da, saa vidt jeg erindrer, efter den nuværende Ordning hele Statens Tilskud til den heromhandlede